

περὶ ἐμέ. ὦ! ἐφοβούμην ἠσθανόμην ὅτι
ἐκινδύνενα ν' ἀποθάνω, μόνη καὶ εἰς τὴν
ἐξουσίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων!»

Ἡ κυρία Βερμέγια ἐσιώπησε καὶ ἔφε-
ρε τὴν χεῖρα εἰς τὸ μέτωπον μετὰ κινή-
ματος τρόμου. Ὁ Θεοβάλδος εἶχε ἀφή-

σει τὴν γραφίδα του νὰ φέροι κατ'
ἀρέσκειαν τὴν παρετήρει, καδιέκρι-
νέ τις ἐν τῷ βλέμματι ἐκείνῳ κωπημα-
τικόν τι ἦθος πλήρες αἰμοσταῦς ἀμ-
φιβολίας.

(Ἀκολουθεῖ).

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Η' ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΔΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Σέριφος. — Ἐριφος.

Ὁ πρῶτος πέμψας τὴν λύσιν τοῦ ἀνωτέρω αἰνίγματος καὶ λαβὼν τὸ γοσχεθὲν
βραβεῖον εἶναι ὁ Κ. Νικόλαος Πρωτοπαππᾶς.

Κατόπιον ἔπεμψαν τὴν λύσιν κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἡ Κυρία Ε. Ι. ἀπαρρη-
γοπούλου, ὁ Κ. Ἐμμανουὴλ Λεοντίδης, Β. Γ. Βασιλειάδης καὶ ὁ Α. Ι. Μολο-
χάδης.

Αἶνιγμα ζ'.

Ἐγὼ πατέρα ἀναρχον, Κύριον τῆς εἰρήνης·
Ἄλλὰ τὰ πέντε πρῶτά μου καὶ ἡ κατὰληξις μου
Γεννώσι τὸν πατέρα μου.
Τὰ πέντε πρῶτ' ἀποβαλὼν, μένω θεὸς ἀρχαῖος·
Θεὸς ψευδῆς εἶν' ἀληθὲς, ἀλλ' ἔτυχον λατρείας
Παρ' ἔθνοὺς λίαν ἰσχυροῦ.
Ἄνευ τῶν δύο πρῶτων μου καὶ τῶν τριῶν ἐσχάτων
Φεύγω τὴν γῆν κ' εἰς θάλασσαν προστρέγων ἀναβαίνω
Ἐπὶ τῶν πλοίων τοὺς ἰστούς.
Ἄνθη ἔναι ἡ καρδία μου καὶ ἄνθη μυροδόλα·
Τὰ πέντε πρῶτ' ἀπόβαλε, τὰ τρία τελευτάτα,
Κ' ἰδοὺ τὰ ἔχεις, φίλτατε.
Ἄν θέλῃς νὰ τὰ μυρισθῆς, ἔχεις εὐθὺς τὸ μέσον·
Ἀπόκοψον τὴν κεφαλὴν, τὰ τρία πρῶτα λάβε
Καὶ μ' ἔχεις εἰς τὸ πρόσωπον.
Ἀκόμη; . . . Εἶμαι βασιλεὺς καὶ σύγχρονός σου, φίλε·
Εὐδαίμονα μὲ λέγουσι καὶ εὐτυχῆ ὁ κόσμος,
Ἄν ᾦν' εὐδαίμων ἐπὶ γῆς.
Τὸ ἔθνος μου δοκιμασθὲν ἐσχάτως ἐν πολέμῳ,
Ἡττήθη ὑπὸ κολοσσῶν· ἡ ἦττα ἦτο νίκη·
Ἦν ὁ ἐν Πύλαις νικητής.

Ε. ΣΧ.

Αἶνιγμα η'.

Εἰς Ἰωνίαν ἔλαμψεν ἡ σεβαστὴ εἰκὼν μου·
Τὸ Λάτιον ἐλάτρευσε τὸν ἀντιπρόσωπόν μου.
Εἰς ἄνθος μεταβάλλομαι τὸ σεβαστὸν ἂν φύγη·
Καὶ πάλιν ἂν τὸ σύμφωνον θελήσῃς νὰ ἀλλάξῃς,
Νησὸς τις τάφον ποιητοῦ περιδοξὸν ἀνοίγει.
Πλὴν ἂν εἰς τάφον, ὦ θνητέ, τὸ ἄνθος μου σὺ φράξῃς
Παλινδρομεῖ τὸ σεβαστὸν, ἡ λάμψις τοῦ φωτός μου,
Φοβήθητι τὰ βέλη μου, θερμὴν λατρείαν δός μου.

ΙΑΚΩΒΟΣ ΚΡΙΕΛΛΕ

Ὅστις τῶν ἐν Ἀθήναις, τῶν Ἐπαρχιῶν, καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ συνδομητῶν πέμψῃ
πρῶτος τὴν λύσιν ἀμφοτέρων τῶν αἰνιγμάτων θέλει λάβει βραβεῖον «Τοὺς Χαρα-
κτῆρας τοῦ Δ. Παπαρρηγοπούλου,» κομψότατον τομίδιον τιμώμενον δραχ. 4.